

بررسی متدلوژی های قابل استفاده در مکانیسم توسعه پاک (CDM) در بخش تولید بیوانرژی از زائدات جامد شهری (MSW)

نجمه پیرهادی تواندشتی^۱

سازمان انرژی های نو ایران (سانا)، شهرک قدس، انتهای بلوار دادمان، پژوهشگاه نیرو، ساختمان معاونت امور انرژی

Pirhadi -110@yahoo.com

چکیده :

بیوانرژی غالباً از منابع زیست توده تولید می گردد و یکی از عمده ترین منابع زیست توده که منجر به تولید گاز متان که از اشکال مختلف بیوانرژی می باشد می گردد، زائدات جامد شهری (MSW) یا همان زباله های شهری هستند. حجم بالای زباله و تولید روز افزون آن علاوه بر ایجاد مشکلات زیست محیطی فراوان، معضلاتی را در مدیریت پسماند در شهرها ایجاد کرده است و از آنجا که تلنبار شدن این مواد سبب تولید گازهای گلخانه ای بویژه متان می گردد، در پروتکل کیوتو (پیمان تعهد کشورهای صنعتی برای کاهش گازهای گلخانه ای به میزان ۵/۲ زیر سطح انتشار سال ۱۹۹۰ در محدوده سالهای ۲۰۱۲-۲۰۰۸) توجه ویژه ای به آن معطوف شده است. در این پروتکل مکانیسمی به نام مکانیسم توسعه پاک (CDM) تعبیه شده است که به سبب آن کشورهای صنعتی پروژه هایی را جهت تحقق تعهدات خود در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و همچنین کمک به توسعه پایدار در کشورهای در حال توسعه، اجرا میکنند و به ازای آن مجوز کاهش انتشار (CER) دریافت می نمایند. تا کنون در سازمان ملل متحد و سایت رسمی مکانیسم توسعه پاک تعداد ۵۷۷ پروژه در زمینه مدیریت پسمانها و زائدات به ثبت رسیده است که از این میان ۱۶۵ پروژه به لندفیل ها تعلق داشته است. در این مقاله متدلوژی های تعریف شده جهت ثبت پروژه های (CDM) در زمینه زباله های شهری که منجر به تولید بیوانرژی می گردند، در راستای جلب اعتبارات بین المللی به عنوان یک راهکار برای حل مدیریت پسماند معرفی و مورد بررسی قرار می گیرد.

واژه های کلیدی: بیوانرژی، زیست توده، مکانیسم توسعه پاک (CDM)، گازهای گلخانه ای، زباله های شهری، لندفیل،

متدلوژی